ZAAK 10-67

Arrest van het Hof (Tweede Kamer) van 22 juni 1967 [1]

Samenvatting

Ambtenaren — Gedingen tegen de Administratie — Administratief beroep, ingesteld buiten de termijnen voor het beroep in rechte — Termijn voor het beroep in rechte vervallen

(Statuut van de ambtenaren der E.E.G., artikelen 90 en 91)

Vgl. Samenvatting no. 1, arrest gevoegde zaken 27 en 30-65, Jurisprudentie, Deel XI, blz. 706.

In de zaak 10-67 :

MR. JOHANNES COENRAAD MOULIJN,

ambtenaar bij de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap,
ten deze domicilie gekozen hebbende bij T.C.H.M.G. van Rijckevorsel, Roodt sur Syre, Luxemburg,
vertegenwoordigd en bijgestaan door Mr. F. Salomonson, advocaat te Dordrecht,

verzoeker,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

vertegenwoordigd door haar rechtskundig raadsman de heer L. de la Fontaine, bijgestaan door J. Bourgeois, lid van de Juridische Dienst van de Europese Uitvoerende Organen,
ten deze domicilie gekozen hebbende bij H. Manzanares, secretaris van de Juridische Dienst van de Europese Uitvoerende Organen, 2, Place de Metz, te Luxemburg,

verweerster,

1 — Procestaal : Italiaans.

betreffende de toepassing van artikel 2, lid 4, van bijlage VII van het Statuut van de Ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie;

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt :

R. Monaco, Kamerpresident,
A. M. Donner (Rapporteur) en W. Strauß, Rechters,
Advocaat-Generaal : J. Gand,
Griffier : A. Van Houtte,

het volgende

ARREST

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

I — Overzicht van de feiten

Overwegende dat de feiten die aan het beroep ten grondslag liggen als volgt kunnen worden samengevat :

1. Bij brief van 22 december 1965 heeft verzoeker, vast ambtenaar bij de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap sinds 1 januari 1962, de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer van de Commissie verzocht goed te keuren, dat mevrouw Pircher, zijn gewezen echtgenote, gelijkgesteld zou worden met een te zijnen laste komend kind overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de bijlage VII van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap.

2. In een nota de dato 4 februari 1966 heeft de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer op dit verzoek afwijzend beschikt. Bij brieven van 13 februari 1966 en 13 mei 1966 heeft verzoeker de Directeur-Generaal verzocht in gunstige zin op deze beschikking terug te komen. Bij nota's van respectievelijk 1 april 1966 en 28 juni 1966 heeft de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer zijn beschikking gehandhaafd.

3. Bij schrijven van 11 november 1966, ditmaal gericht tot de Commissie, heeft de verzoeker zijn aanvraag hernieuwd. Daar hij op dit laatste

verzoek geen antwoord had ontvangen binnen de termijn, voorzien bij artikel 91, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren, heeft verzoeker het onderhavige beroep ingesteld tegen het besluit van afwijzing, dat in dit stilzwijgen van de Commissie besloten ligt;

II — Conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* heeft doen zeggen dat hij zich ten aanzien van de ontvankelijkheid van zijn beroep aan het oordeel van het Hof refereert;

dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage :

„over de ontvankelijkheid van het beroep krachtens artikel 91 van het Reglement voor de Procesvoering uitspraak te doen, zonder daarbij op de zaak ten principale in te gaan;
het beroep als zijnde niet-ontvankelijk te verwerpen;
de wederpartij te veroordelen in de proceskosten overeenkomstig de daarvoor geldende bepalingen;"

III — Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat *verweerster* van oordeel is dat het beroep als zijnde tardief ingesteld niet-ontvankelijk is;

dat, daar verzoeker niet binnen de voorgeschreven termijn beroep heeft ingesteld tegen de beschikking van de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer, zulk een beroep niet-ontvankelijk is;

dat blijkens vaste jurisprudentie van het Hof een verzoek overeenkomstig artikel 90 van het Statuut van de ambtenaren van de E.E.G. en de E.G.A. geen nieuwe beroepstermijn kan doen ontstaan, indien de uitdrukkelijke of stilzwijgende beschikking op dat verzoek niet anders dan een enkele bevestiging van de voorafgaande beschikking vormt;

Overwegende dat *verzoeker,* die zich ten aanzien van de ontvankelijkheid van zijn beroep aan het oordeel van het Hof refereert, opmerkt, dat niet beslissend is of de beroepen beschikking al dan niet een bevestiging van voorafgaande beschikkingen vormt, maar de vraag of zich inmiddels nieuwe feiten hebben voorgedaan welke geëigend zijn wijziging in de rechtstoestand te brengen; dat hij overigens toegeeft, dat in de onderhavige zaak zodanige feiten zich niet hebben voorgedaan;

dat verzoeker daarenboven aanvoert, dat de correspondentie, waarop de Commissie zich beroept, zou kunnen worden beschouwd als een poging om langs minnelijke weg tot een bevredigend resultaat te geraken en dat verzoeker moet worden geacht eerst een officieel karakter aan zijn klacht te hebben gegeven door zijn verzoek van 11 november 1966, gegrond op artikel 90 van het Statuut van de ambtenaren;

IV — Procedure

Overwegende dat de procedure regelmatig verlopen is;

dat verweerster bij incidentele memorie van 17 april 1967 de exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft opgeworpen en het Hof heeft verzocht overeenkomstig artikel 91, lid 1, van het Reglement voor de Procesvoering op dit punt uitspraak te doen;

dat verzoeker zich bij memorie van 10 mei 1967 ten aanzien van de ontvankelijkheid van zijn beroep aan het oordeel van het Hof heeft gerefereerd;

dat de Tweede Kamer van het Hof, na kennisneming van het rapport van de Rechter-Rapporteur, de Advocaat-Generaal gehoord, heeft beslist, dat er geen aanleiding was tot een instructie;

dat partijen ter zitting van 14 juni 1967 niet zijn verschenen;

dat de Advocaat-Generaal ter terechtzitting van 14 juni 1967 zijn conclusie heeft genomen;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

I — Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Overwegende dat verweerster de exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft opgeworpen op grond van het feit dat het beroep na het verstrijken van de wettelijke termijnen zou zijn ingesteld;

Overwegende dat het verzoek van eiser met betrekking tot de toepassing van artikel 2, lid 4, van bijlage VII van het Statuut van de ambtenaren van de E.E.G. is afgewezen bij beschikking van 4 februari 1966 van de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer, het ter zake bevoegde gezag, welke beschikking is gehandhaafd bij nota's van respectievelijk 1 april 1966 en 28 juni 1966;

dat het onderhavige beroep is gericht tegen de stilzwijgende afwijzing door de Commissie, welke moet worden afgeleid uit de omstandigheid dat de klacht van verzoeker van 11 november 1966, waarbij deze zijn verzoek heeft hernieuwd, onbeantwoord is gebleven;

dat deze stilzwijgende afwijzing derhalve een bevestiging vormt van de beslissing van de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer;

Overwegende dat, ingevolge artikel 91, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren, beroepen bij het Hof van Justitie moeten worden ingesteld binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de dag waarop het betwiste besluit aan de betrokkene ter kennis wordt gebracht;

dat al moge een klacht in de zin van artikel 90 van het Statuut op ieder gewenst moment kunnen worden ingediend, door een dergelijke indiening voormelde termijn slechts zou kunnen worden verlengd, indien bedoelde klacht is ingediend vóór het verstrijken van de termijn;

dat in het onderhavige geval het administratieve verzoek van verzoeker bij de Commissie is ingediend na het verstrijken van de termijn van beroep tegen de beslissing van de Directeur-Generaal van Algemeen Beheer van 4 februari 1966, welke de grondslag vormt van het geschil en welke door alle daaropvolgende handelingen slechts is bevestigd;

dat het onderhavige beroep tardief en uit dien hoofde niet-ontvankelijk is;

Ten aanzien van de kosten

Overwegende dat verzoeker in het ongelijk is gesteld;

dat krachtens artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de Procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten wordt verwezen;

dat evenwel krachtens artikel 70 van het Reglement voor de Procesvoering in geval van door personeelsleden der Gemeenschappen aanhangig gemaakte beroepen de door de instellingen gemaakte kosten te haren laste blijven;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap;

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap, met name op de artikelen 90 en 91;

Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, met name de artikelen 69 en 70;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

rechtdoende,

Verwerpt het beroep 10-67 als zijnde niet-ontvankelijk;
Veroordeelt verzoeker in de kosten, met uitzondering van die welke door verweerster zijn gemaakt;
Ontzegt het meer of anders gevorderde.

Aldus door het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op tweeentwintig juni negentienhonderdzevenenzestig.

Monaco Donner Strauß

Uitgesproken ter openbare zitting, gehouden te Luxemburg op tweeentwintig juni negentienhonderdzevenenzestig.

De Griffier,
A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer,
R. Monaco